

gospdarstva, temveč naj bi čitalcem le pojasnil, da si do danes v nekaterih temeljnih vprašanjih državnega sožitja niti z daleka nismo na jasnem in da je treba prevrata, celo temeljitega prevrata vsekakor že v teoretičnem mišljenju vseh državnikov sveta, če hočemo hitro in sistematično, zato pa trajno pomagati svetu iz današnjih brezupnih razmer. Le jasno mišljenje privede do spoznanja resnice. Brez tega spoznanja pa ni reda in brez reda ni blagostanja. Odveč so vse blagodoneče fraze, če ne temeljijo na solidnem mišljenju.

Vsekakor je zanimivo, da nam kritično proučen pojem denarja ter na njem zgrajen pravilen denarni red sam po sebi prepoveduje razne pravno neupravičljive pojave kakor n. pr. obrestne dohodke itd., torej dohodke brez protiusluge. Že dolgo se mnogi upirajo nekaterim družbenim ustanovam, ki branijo ter gojijo tak državnogospodarski red. Toda upirajo se le vsled svojega pravnega čuta. Izkušnja pa je pokazala, da je čuvstvo samo prešibka sila, da bi mogla uspešno nasprotovati neupravičenim zahtevam nekaterih privilegirancev. Pričakovati pa smemo, da bo popolnoma nepristranska in hladna matematična zahteva splošno narodno-gospodarskega sistema imela več sreče. Naposled nezasluženi dohodki večinoma tudi ne prinašajo blagoslova, kajti resnično srečen more biti le človek, ki je našel svojo srečo v delu. Upajmo, da skoro napoči dan, ko bo dela in tako tudi kruha dovolj za vse ljudi.

Vida Taufer:

Zarja

Med nama luč je
v mavrici razpeta;
v loku pada tja na vzhodno stran.
In jaz sem noč,
s tančico rahlo speta,
a ti si solnce, ti si svetel dan.
Od jutra do večera,
romaš k meni,
zvečer te skrijem v svojo drobno dlan;
pod nama svet je
v dolgi, sivi temi,
ob južnem vetru, toplo razčesan.
Ves čas z oblaki
k zvezdam hrepeniva,
ljubezni tihe čakava zaman.
Potem te lepša žena
z roke sname.
in te odpelje tja na vzhodno stran.